

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektron. znacznik czasu/
DPS-I.055.5.2026

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Szanowna Pani,

działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w związku z petycją w zakresie postulatu podjęcia działań legislacyjnych na rzecz osób z niepełnosprawnością, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W zakresie postulatu wprowadzenia dodatku dopełniającego dostosowanego do stopnia niepełnosprawności, uprzejmie informuje, że w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych trwają prace związane z możliwością wprowadzenia dodatku dopełniającego dla osób posiadających rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji. Świadczenie to przyznawane byłoby na podobnych zasadach na jakich przyznawany jest dodatek do renty socjalnej (zgodnie z ustawą dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2026 r. poz. 377)). Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało wniosek o wpis projektu ustawy przewidującej dodatek dopełniający dla osób posiadających niezdolność do pracy oraz orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji oraz przekazało go do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Opiniujący go Zespół do Spraw Programowania Prac Rządu w KPRM odroczył podjęcie decyzji o wpisie do czasu dokonania analizy systemu świadczeń socjalnych pobieranych przez osoby z niepełnosprawnościami we współpracy m.in. z Ministerstwem Finansów i Gospodarki. Po otrzymaniu przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, przygotowanego przez Ministerstwo Finansów i Gospodarki,

raportu przeglądu wydatków w obszarze wsparcia osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin, ponownie został złożony do KPRM wnioski o wpis projektu ustawy do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów. Aktualnie, po uwagach zgłoszonych przez KPRM, trwają dalsze prace związane z oceną skutków regulacji zarówno w kontekście wpływu na inne świadczenia otrzymywane przez osoby niepełnosprawne oraz na finanse budżetu państwa.

W zakresie ustanowienia dodatku wspierającego do zasiłku pielęgnacyjnego (tj. dodatku w kwocie 1 tys. zł stanowiącego uzupełnienie zasiłku pielęgnacyjnego), uprzejmie informuję, że Departament Polityki Rodzinnej MRPiPS nie prowadzi prac nad zmianą obowiązujących na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych przepisów regulujących zasady ustalania zasiłku pielęgnacyjnego poprzez wprowadzenie do zasiłku pielęgnacyjnego wskazanego w ww. postulacie dodatku uzupełniającego.

W odniesieniu do propozycji zmian w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie zasiłku stałego, na wstępie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej – pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Zasada subsydiarności wyrażona w tym przepisie oznacza więc, że pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb. Instytucja ta ma zatem charakter pomocniczy w zakresie wsparcia osób w pokonywaniu życiowych trudności, a także dopełnia świadczenia, które prawnie zabezpieczone są przez inne systemy. Osoby ubiegające się o pomoc z systemu pomocy społecznej powinny w pierwszej kolejności

skorzystać z przyznanych im przez przepisy innych ustaw uprawnień, z własnych zasobów majątkowych (pieniężnych i niepieniężnych) oraz z własnych możliwości działania.

Prawo do świadczeń z pomocy społecznej uzależnione jest od wysokości dochodu. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań progu interwencji socjalnej. Badania progu interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych w oparciu o rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z dnia 7 października 2005 r. w sprawie progu interwencji socjalnej (Dz. U. poz. 1762).

Od 1 stycznia 2025 r., zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 12 lipca 2024 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, kryteria dochodowe w pomocy społecznej wynoszą odpowiednio:

- 1) dla osoby samotnie gospodarującej – 1010 zł,
- 2) dla osoby w rodzinie – 823 zł.

Należy również zaznaczyć, że zasiłek stały ustala się w wysokości:

- 1) w przypadku osoby samotnie gospodarującej - różnicy między kwotą stanowiącą 130% kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej a dochodem tej osoby, z tym że kwota zasiłku nie może być wyższa niż 1229 zł miesięcznie;
- 2) w przypadku osoby w rodzinie - różnicy między kwotą stanowiącą 130% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie a dochodem na osobę w rodzinie.

Ponadto uprzejmie informuję, że za dochód na gruncie ustawy o pomocy społecznej uważa się sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z

miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pomniejszoną o:

- 1) miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych i koszty uzyskania przychodu;
- 2) składki na ubezpieczenie zdrowotne określone w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ubezpieczenia społeczne określone w odrębnych przepisach;
- 3) kwotę alimentów świadczonych na rzecz innych osób.

Ponadto art. 8 ust. 4 i 4a ww. ustawy zawiera katalog przychodów, które podlegają odliczeniu od dochodu. Zarówno katalog obciążeń pomniejszających dochód, jak i katalog przychodów odliczanych od dochodu określony na gruncie tej ustawy jest zamknięty, a co za tym idzie – każdy pozostały rodzaj dochodu, który nie został wymieniony we wskazanych regulacjach należy wliczyć do dochodu osoby lub rodziny.

Odpowiadając na pytanie dotyczące budowy Centralnego Systemu Informacji i Monitoringu dotyczącego gromadzenia przez gminy danych o potrzebach i infrastrukturze dla osób z niepełnosprawnościami (oraz corocznego publikowania raportów), uprzejmie informuje, że zagadnienie związane z potrzebą zbierania danych o osobach niepełnosprawnych zostało przede wszystkim uregulowane w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. 2012 poz. 1169). Zgodnie z art. 31 Państwa Strony zobowiązują się zbierać odpowiednie informacje, w tym dane statystyczne i wyniki badań, które umożliwią im kształtowanie i realizowanie polityki służącej wykonywaniu niniejszej konwencji. Proces zbierania i przechowywania tych informacji powinien być zgodny z prawnie określonymi gwarancjami, w tym z ustawodawstwem w zakresie ochrony danych, w celu zagwarantowania

poufności i poszanowania prywatności osób niepełnosprawnych oraz zgodny z normami zaakceptowanymi na szczeblu międzynarodowym w zakresie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz z zasadami etycznymi w zakresie zbierania danych statystycznych i korzystania z nich. Zbierane informacje powinny być odpowiednio segregowane i służyć pomocą w ocenie realizacji przez Państwa Strony zobowiązań wynikających z Konwencji oraz w rozpoznawaniu i likwidowaniu barier, które napotykają osoby niepełnosprawne przy korzystaniu z ich praw.

Na gruncie krajowych regulacji zagadnienia związane ze zbieraniem danych o osobach niepełnosprawnych są wymienione także w Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 (uchwała nr 28 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 (M.P. poz. 218)), której celem jest m. in. wdrażanie w Polsce postanowień Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

W ramach działania VIII. 3.1. Kompleksowy system zbierania danych w obszarze niepełnosprawności, zaplanowanego do realizacji przez Główny Urząd Statystyczny w latach 2021-2025 zaplanowano przeprowadzenie pogłębionej, przekrojowej analizy danych potrzebnych do planowania, monitorowania, ewaluacji i oceny skuteczności wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami we wszystkich obszarach życia: niezależne życie, dostępność, edukacja, praca, zabezpieczenie społeczne, zdrowie oraz przeciwdziałanie dyskryminacji krzyżowej.

W ramach realizacji powyższego działania Urząd Statystyczny w Krakowie przeprowadził badanie „Osoby niepełnosprawne prawnie w 2024 r.” (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/ubostwo-pomocspoleczna/osoby-niepelnosprawne-w-2024-r-,26,7.html>).

Badanie objęło m.in. strukturę demograficzną, poziom aktywności zawodowej, sytuację dochodową, warunki życia, korzystanie z usług publicznych oraz bariery w funkcjonowaniu społecznym i zawodowym. Analiza prezentuje zróżnicowanie sytuacji osób z niepełnosprawnościami ze względu na wiek, płeć, rodzaj orzeczenia, poziom wykształcenia i miejsce zamieszkania. Badanie identyfikuje również kluczowe obszary wykluczenia, takie jak ograniczony dostęp do rynku pracy, trudności w korzystaniu z usług zdrowotnych, bariery architektoniczne i transportowe oraz niższy poziom uczestnictwa społecznego. Na podstawie wyników badania GUS opracował dashboard dostępny pod adresem: dashboardniepelnosprawni.stat.gov.pl. Jest to interaktywne narzędzie prezentujące najważniejsze dane statystyczne dotyczące osób z niepełnosprawnościami w Polsce.

Dashboard umożliwia dynamiczne filtrowanie danych, porównania między regionami oraz przegląd zmian w czasie. Dane prezentowane są w formie wykresów, map i tabel, co ułatwia szybkie pozyskanie informacji i analizę trendów. Badanie zostało wpisane do Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej i jest realizowane przez US Kraków rokrocznie.

W ramach działania VIII. 3.2. pn. System monitorowania sytuacji osób z niepełnosprawnościami w Polsce, przewiduje się stworzenie bazy danych o osobach z niepełnosprawnościami w Polsce, integrującej obecne systemy, zarządzanej przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Baza ma być zasilana danymi administracyjnymi z aktualnie funkcjonujących systemów orzecznich i powiązana z Powszechnym Elektronicznym Systemem Ewidencji Ludności PESEL. Ma zostać przygotowana w taki sposób, aby było możliwe generowanie statystyk dotyczących osób z niepełnosprawnościami w oparciu o zdefiniowane i sklasyfikowane dane administracyjne. Baza danych ma

umożliwić analizowanie danych na poziomie każdej jednostki samorządu terytorialnego i w wersji zanonimizowanej być publicznie dostępna i przejrzysta w korzystaniu.

W ramach działania planuje się również wprowadzenie na stronie internetowej GUS nowej zakładki „Osoby z niepełnosprawnościami” w ramach zakładki „Obszary tematyczne” w celu zebrania wszystkich statystyk i opracowań na temat niepełnosprawności w jednym miejscu. Dodatkowo planuje się wypracowanie i publiczne udostępnienie bazy wskaźników służących do monitorowania sytuacji osób z niepełnosprawnościami, a także polityk do nich skierowanych oraz potencjalne powiązanie tej bazy z Systemem STRATEG GUS, gdzie będą dostępne dla szerszego odbiorcy.

Należy wskazać, że dokument jakim jest strategia określa długofalowy plan działań, którego celem jest osiągnięcie pożądanego standardu dla osób niepełnosprawnych. GUS współpracuje z MRPiPS i jest w trakcie wdrażania konkretnych działań zmierzających do wyznaczonego celu.

Odpowiadając na pytanie dotyczące realnej dostępności konsultacji publicznych polegających na włączeniu do konsultacji środowiska osób z niepełnosprawnościami, uprzejmie informuje, że przygotowywane projekty aktów prawnych, dotyczące osób z niepełnosprawnościami, są konsultowane z wieloma przedstawicielami środowisk tych osób, zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404). Ponadto przy Pełnomocniku Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, jako organ opiniodawczo-doradczy, powołana jest Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych, w skład której wchodzi przedstawiciele organizacji pozarządowych, w tym:

- po jednym przedstawicielu każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.),
- po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego,
- dwudziestu przedstawicielom organizacji pozarządowych, innych niż wymienione w lit. a i b, a także związków i porozumień organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych.

W ramach Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych mogą być powoływane stałe oraz doraźne zespoły problemowe, koncentrujące się na bieżących zagadnieniach związanych z tematyką dotyczącą osób z niepełnosprawnościami.

Dodatkowo przy Ministrze Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, jako organ doradczy, utworzona jest Polska Rada Języka Migowego, która składa się z 17 członków zgłaszanych przez zainteresowane środowiska, w tym organizacje i stowarzyszenia.

W związku z powyższym w ocenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, środowisko osób z niepełnosprawnościami jest na bieżąco włączane w prace legislacyjne i działania dotyczące osób z niepełnosprawnościami.

Odnosząc się do postulatu dotyczącego wydłużenia okresu opłacania składek na ubezpieczenia społeczne za opiekunów osób z niepełnosprawnością przez cały faktyczny okres sprawowania opieki, należy wyjaśnić, że zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, również dotyczące osób pobierających świadczenia opiekuńcze (świadczenie

pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy, zasiłek dla opiekuna), uregulowano ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 6 ust. 2a ww. ustawy o s.u.s., za osobę pobierającą świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy albo zasiłek dla opiekuna, wójt, burmistrz lub prezydent miasta opłaca składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy odpowiadającej wysokości odpowiednio:

- pobieranego świadczenia pielęgnacyjnego albo pobieranego specjalnego zasiłku opiekuńczego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych;
- pobieranego zasiłku dla opiekuna przysługującego na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów

przez okres niezbędny do uzyskania okresu ubezpieczenia (składkowego i nieskładkowego) odpowiednio 20-letniego i 25- letniego dla kobiet i mężczyzn.

Rozwiązanie to zapewnia osobie pobierającej świadczenie opiekuńcze ubezpieczenia emerytalne i rentowe przez okres skorelowany z minimalnymi okresami uprawniającymi do najniższej emerytury. Emerytura przysługuje ubezpieczonemu po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat w przypadku mężczyzn. Po spełnieniu tego warunku osoba pobierająca świadczenie opiekuńcze, która nigdy nie była aktywna zawodowo nabędzie prawo do emerytury w minimalnej wysokości, gwarantowanej przez państwo.

Istotnym jest, że wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie opłaca składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę pobierającą świadczenie pielęgnacyjne, specjalny zasiłek opiekuńczy albo zasiłek dla opiekuna, jeżeli podlega ona obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z innego tytułu na podstawie ustawy lub na podstawie odrębnych przepisów.

W zakresie postulatu waloryzacji i zrównania świadczeń pielęgnacyjnych (wprowadzenie corocznej waloryzacji zasiłku pielęgnacyjnego oraz zrównanie jego wysokości z kwotą dodatku pielęgnacyjnego), uprzejmie informuję, że sposób ustalania wysokości świadczeń rodzinnych, w tym wysokości zasiłku pielęgnacyjnego, podlega procedurze weryfikacji, której zasady i terminy określa ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Zgodnie z art. 18 ww. ustawy o świadczeniach rodzinnych kryteria dochodowe uprawniające do zasiłku rodzinnego - kryterium ogólne i kryterium dla rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnościami, a także kryterium uprawniające do jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia się dziecka - jak również wysokość świadczeń rodzinnych (również zasiłku pielęgnacyjnego), z wyłączeniem wysokości świadczenia pielęgnacyjnego, podlegają weryfikacji co 3 lata, przy uwzględnieniu wyników badań progu wsparcia dochodowego rodzin. Próg wsparcia dochodowego rodzin bada i przedstawia Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. Procedurę weryfikacji świadczeń rodzinnych określa art. 19 ustawy o świadczeniach rodzinnych, który m.in. stanowi o udziale Rady Ministrów i Rady Dialogu Społecznego w procesie ustalania ww. kwot świadczeń rodzinnych. Ostateczne rozstrzygnięcie o zakresie zmian ww. kwot w ramach danej weryfikacji, dokonywane jest przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

Najbliższa weryfikacja kwot świadczeń rodzinnych, w tym także kwoty zasiłku pielęgnacyjnego, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o świadczeniach rodzinnych, przypada na 2027 r. i wówczas Rada Ministrów podejmie decyzję o jej zakresie.

Jeżeli chodzi o postulat zrównania zasiłku pielęgnacyjnego z dodatkiem pielęgnacyjnym należy wskazać, że zasiłek pielęgnacyjny i dodatek pielęgnacyjny pozostają niezależnymi od siebie świadczeniami

realizowanymi z odrębnych systemów zabezpieczenia społecznego, które to świadczenia podlegają różnym procesom ustalania ich wysokości.

Dodatek pielęgnacyjny jest świadczeniem ubezpieczeniowym przysługującym do emerytury lub renty, wypłacanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i finansowanym z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jest świadczeniem skierowanym do osób uprawnionych do emerytury i renty, które są całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub osiągnęły 75 lat. Dodatek pielęgnacyjny podlega corocznej waloryzacji na zasadach przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zgodnie z art. 75 ust. 3). Tak więc, kwotę dodatku pielęgnacyjnego przysługującego do emerytury lub renty podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji dla emerytur i rent, od miesiąca w którym jest przeprowadzana waloryzacja, tj. od 1 marca danego roku.

Natomiast zasiłek pielęgnacyjny finansowany z budżetu państwa jest świadczeniem pozaubezpieczeniowym (niezależnym od przysługujących świadczeń emerytalno-rentowych), przyznawanym i wypłacanym przez gminne organy właściwe. Funkcjonuje w systemie świadczeń rodzinnych i jest świadczeniem adresowanym do osób (w tym dzieci), które posiadają odpowiednie orzeczenie potwierdzające niepełnosprawność/stopień niepełnosprawności lub osiągnęły wymagany wiek (75 lat).

Wysokość zasiłku pielęgnacyjnego podlega takim samym ww. zasadom weryfikacji, jakie obowiązują przy ustalaniu kwot świadczeń rodzinnych, w ramach której w 2027 r. Rada Ministrów podejmie decyzję o jego wysokości.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Departament Polityki Rodzinnej MRPiPS nie prowadzi prac nad zmianą ww. regulacji dotyczących sposobu ustalania wysokości zasiłku pielęgnacyjnego.

Podsumowując, należy wskazać, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podejmuje liczne działania zmierzające do poprawy jakości życia osób z niepełnosprawnościami. Inicjatywy legislacyjne uwzględniają przede wszystkim fakt istotnego zróżnicowania tej grupy, w zakresie ponoszenia dodatkowych kosztów związanych m.in. z leczeniem czy rehabilitacją.

W Ministerstwie dokłada się wszelkich starań, by oferowane wsparcie odpowiadało na te potrzeby w jak największym stopniu.

W celu pokrycia kosztów opieki oraz rehabilitacji osoby niepełnosprawnej Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało ustawę o świadczeniu wspierającym. Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429, z późn. zm.) weszła w życie 1 stycznia 2024 r. Świadczenie wspierające przysługuje osobie w wieku od ukończenia 18. roku życia posiadającej decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, o której mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jeżeli potrzebę wsparcia określono na poziomie od 70 do 100 punktów w skali potrzeby wsparcia. W zależności od otrzymanego poziomu potrzeby wsparcia przysługuje określona w ustawie wysokość świadczenia. Celem świadczenia wspierającego jest udzielenie osobom niepełnosprawnym, mającym potrzebę wsparcia, pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem szczególnych potrzeb życiowych tych osób. Osoba zainteresowana wsparciem powinna złożyć wniosek do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności (WZON), który wydaje decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, a po jej otrzymaniu - złożyć wniosek o świadczenie wspierające do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało również projekt ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami, której

podstawowym celem jest systemowe uregulowanie dostępu do tej formy wsparcia, niezbędnej dla możliwości realizacji prawa do niezależnego życia osób wymagających intensywnego wsparcia. Usługa asystencji osobistej, polegająca na indywidualnym wsparciu w wykonywaniu codziennych czynności, których osoby z niepełnosprawnościami nie mogą realizować na równi z innymi osobami, ma na celu aktywne włączenie i pełny udział tych osób w życiu społecznym oraz zawodowym. Wprowadzenie tych rozwiązań jest również realizacją prawa osób z niepełnosprawnościami do niezależnego życia i pełnego włączenia w społeczność lokalną, zawartego w art. 19 Konwencji ONZ o Prawach Osób z Niepełnosprawnościami, którą Polska ratyfikowała w 2012 r.

Projekt ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami jest na zaawansowanym etapie prac legislacyjnych. W dniu 28 października 2025 r. projekt ustawy został przyjęty przez Radę Ministrów i skierowany do Sejmu. W dniu 21 listopada 2025 r. odbyło się pierwsze czytanie projektu na posiedzeniu Sejmu. Aktualnie trwają prace legislacyjne w sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

Beata Karlińska
Dyrektor
Departamentu Pomocy Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-